

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยายหาความสัมพันธ์และพยากรณ์ (Correlational and Predictive Descriptive Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความยืดหยุ่น พันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลชุมชนในพื้นที่ทุรกันดารในจังหวัดที่มีเขตติดต่อกับประเทศกัมพูชา วิเคราะห์หาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์และสามารถพยากรณ์ความยืดหยุ่น พันต่อองค์การตามการรับรู้ของพยาบาล โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็นพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลชุมชนในพื้นที่ทุรกันดาร ในจังหวัดที่มีเขตติดต่อกับประเทศกัมพูชา ใน 6 จังหวัด คือ ตราด สระแก้ว บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี จำนวน 23 แห่ง ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลชุมชนแห่งนั้นมาไม่น้อยกว่า 6 เดือน ได้รับค่าตอบแทนเนื่องจากการปฏิบัติงานในพื้นที่ทุรกันดาร 1,000-2,000 บาทต่อเดือน ยกเว้นที่อยู่ระหว่างลาศึกษาต่อ สัมภาษณ์ประชากรได้ทั้งหมด 485 คน (จากการสำรวจของผู้วิจัย เมื่อวันที่ 13-20 กุมภาพันธ์ 2546)

ในจำนวนโรงพยาบาลทั้งหมด 23 แห่ง ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างจาก 2 โรงพยาบาลเป็นกลุ่มทดสอบใช้เครื่องมือคือโรงพยาบาลคลองหาด จังหวัดสระแก้ว และโรงพยาบาลห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ อีก 1 แห่ง คือ โรงพยาบาลเกาะกูด จังหวัดตราด ไม่ตอบรับการขออนุญาต เก็บข้อมูล ดังนั้นจึงมีโรงพยาบาลที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง 20 แห่ง ซึ่งผู้วิจัยได้เก็บตัวอย่างจากทุกโรงพยาบาล

กลุ่มตัวอย่าง เป็นพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลชุมชนในพื้นที่ทุรกันดาร ในจังหวัดที่มีเขตติดต่อกับประเทศกัมพูชา ใน 6 จังหวัด ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย โดยมีวิธีการดำเนินการดังนี้

1. กำหนดขนาดตัวอย่างโดยคำนวณจากสูตรคำนวณกลุ่มตัวอย่างของยามาเน (Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ ความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่าง .05 (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2543) โดยใช้สูตรดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่าง

2. กำหนดสัดส่วนขนาดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงพยาบาล โดยเทียบสัดส่วน (ดังรายละเอียดตามตารางที่ 1) ตามสูตรดังนี้

$$nj = \frac{n \times Nj}{N}$$

nj = ขนาดตัวอย่างในแต่ละโรงพยาบาล

n = ขนาดของตัวอย่างทั้งหมด

Nj = จำนวนประชากรของแต่ละโรงพยาบาล

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 206 คน แต่เนื่องจากผู้วิจัยต้องการลดโอกาสของความคลาดเคลื่อนให้น้อยลง จึงเพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็น 220 คน

3. เลือกกลุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงพยาบาล ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยนำรายชื่อพยาบาลวิชาชีพในแต่ละโรงพยาบาลมาทำการจับฉลากให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับจำนวนที่ต้องการ และเพิ่มอีกร้อยละ 5 จากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ 220 คน เป็น 230 คน เพื่อทดแทนกรณีแบบสอบถามเสียหรือไม่สมบูรณ์

ตารางที่ 2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลชุมชนในพื้นที่ทุรกันดาร
จำแนกตามโรงพยาบาล

จังหวัด	โรงพยาบาล	จำนวน	
		ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ตราด	โรงพยาบาลเกาะช้าง	22	11
สระแก้ว	โรงพยาบาลตาพระยา	25	13
บุรีรัมย์	โรงพยาบาลโนนดินแดง	10	5
	โรงพยาบาลบ้านกรวด	20	10
	โรงพยาบาลละหานทราย	34	18
สุรินทร์	โรงพยาบาลกาบเชิง	24	13
	โรงพยาบาลบัวเชด	20	10
ศรีสะเกษ	โรงพยาบาลโนนคูณ	12	6
	โรงพยาบาลน้ำเกลี้ยง	24	13
	โรงพยาบาลบึงบูรพ์	23	12
	โรงพยาบาลภูสิงห์	20	10
	โรงพยาบาลเมืองจันทร์	11	5
	โรงพยาบาลศรีรัตนะ	25	13
	โรงพยาบาลยางชุมน้อย	22	11
อุบลราชธานี	โรงพยาบาลวังหิน	18	9
	โรงพยาบาลนาจะหลวย	28	15
	โรงพยาบาลน้ำยืน	24	13
	โรงพยาบาลบุญทริก	26	14
	โรงพยาบาลโพธิ์ไทร	22	11
	โรงพยาบาลสิรินธร	15	8
รวม		425	220

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยการศึกษา ค้นคว้าจากตำรา เอกสาร วารสาร และงานวิจัยต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วยสาระสำคัญ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล
2. แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในงาน
3. แบบสอบถามเกี่ยวกับความยืดหยุ่นผูกพันต่อองค์การ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของพยาบาลวิชาชีพ ประกอบด้วย อายุ สถานภาพบุคคล ภูมิลำเนา ประสบการณ์ทำงาน ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และเติมคำ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในงานตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ตามแนวคิดทฤษฎีองค์ประกอบคู่ (Two-Factor Theory) ของ เฮิร์ซเบิร์ก (Herzberg et al., 1959) และจากการศึกษางานวิจัยของ น่องนุช ภูมิสนธิ (2539) โดยครอบคลุมใน 2 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยจูงใจและปัจจัยค้ำจุน ซึ่งแต่ละด้านมีข้อคำถาม ดังนี้

ปัจจัยจูงใจ ใน 5 ด้าน จำนวน 24 ข้อ ความสำเร็จของงาน 4 ข้อ (ข้อที่ 1-4) การยอมรับนับถือ 6 ข้อ (ข้อที่ 5-10) ลักษณะงาน 4 ข้อ (ข้อที่ 11-14) ความรับผิดชอบ 4 ข้อ (ข้อที่ 15-19) ความก้าวหน้า 5 ข้อ (ข้อที่ 20-24)

ปัจจัยค้ำจุน ใน 5 ด้าน จำนวน 24 ข้อ นโยบายการบริหาร 5 ข้อ (25-29) การปกครองบังคับบัญชา 5 ข้อ (30-34) สัมพันธภาพในการทำงาน 6 ข้อ (35-40) สภาพการทำงาน 4 ข้อ (41-44) เงินเดือนและสวัสดิการ 4 ข้อ (45-48)

รวมเป็น 48 ข้อ เป็นคำถามทางลบ จำนวน 12 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 12, 18, 22, 23, 25, 28, 29, 35, 36, 37, 38 และข้อที่ 39

ลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ให้เลือก โดยมีเกณฑ์ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยว่าข้อความที่ให้มานั้น เกิดขึ้นจริงทั้งหมด
เห็นด้วย	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยว่าข้อความที่ให้มานั้น เกิดขึ้นจริงเป็นส่วนใหญ่
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นไม่สามารถตัดสินใจได้ว่าข้อความ ที่ให้มานั้นเกิดขึ้นจริง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยว่าข้อความที่ให้มานั้น เกิดขึ้นจริงเป็นส่วนน้อย
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยว่าข้อความที่ให้มานั้น เกิดขึ้นจริงน้อยที่สุดหรือไม่เกิดขึ้นเลย

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถาม คือ ข้อความที่มีลักษณะทางบวกจะมีค่าคะแนน 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ ส่วนข้อความที่มีลักษณะทางลบ จะมีค่าคะแนน 1, 2, 3, 4 และ 5 ตามลำดับ

การแปลผลคะแนนของแบบวัดความพึงพอใจในงาน คัดจากค่าเฉลี่ยของคะแนนของผู้ตอบแบบสอบถาม (ประคอง กรรณสูตร, 2542, หน้า 108) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	การแปลคะแนน
4.50-5.00	ความพึงพอใจในงานอยู่ในระดับสูงมาก
3.50-4.49	ความพึงพอใจในงานอยู่ในระดับสูง
2.50-3.49	ความพึงพอใจในงานอยู่ในระดับปานกลาง
1.50-2.49	ความพึงพอใจในงานอยู่ในระดับต่ำ
1.00-1.49	ความพึงพอใจในงานอยู่ในระดับต่ำมาก

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยยึดตามแนวคิดของมอร์เดย์สเทียร์และพอร์เตอร์ (Mowday, Steers, & Porter, 1979) ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามที่แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ การมีความเชื่อมั่นอย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ จำนวน 6 ข้อ ข้อที่ 1-6

การมีความเต็มใจที่จะใช้ความพยายามอย่างสูงในการทำประโยชน์ให้องค์การ
จำนวน 6 ข้อ ข้อที่ 7-12

การมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะดำรงรักษาการเป็นสมาชิกภาพขององค์การ
สืบต่อไป จำนวน 6 ข้อ ข้อที่ 13-18

รวมเป็น 18 ข้อ เป็นคำถามทางลบ จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 5, 10, 12, 15, 17
ลักษณะของข้อคำถามเป็นคำถามปลายปิด มีคำตอบให้เลือกตอบในมาตราส่วน
ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความที่ให้มาทั้งหมด
เห็นด้วย	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความที่ให้มาเป็นส่วนใหญ่
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นไม่สามารถตัดสินใจได้หรือไม่แน่ใจ กับข้อความที่ให้มา
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ผู้ตอบไม่เห็นด้วยกับข้อความที่ให้มาเป็นส่วนใหญ่
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ผู้ตอบไม่เห็นด้วยกับข้อความที่ให้มาทั้งหมด

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถาม คือ ข้อความที่มีลักษณะทางบวกจะมีค่าคะแนน
5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ ส่วนข้อความที่มีลักษณะทางลบจะมีค่าคะแนน 1, 2, 3, 4, และ 5
ตามลำดับ

การแปลผลคะแนนของแบบวัดความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ คิดจากค่าเฉลี่ยของ
คะแนนของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้เกณฑ์ดังนี้ คือ

คะแนนเฉลี่ย	การแปลคะแนน
4.50-5.00	ความยึดมั่นผูกพันขององค์การอยู่ในระดับสูงมาก
3.50-4.49	ความยึดมั่นผูกพันขององค์การอยู่ในระดับสูง
2.50-3.49	ความยึดมั่นผูกพันขององค์การอยู่ในระดับปานกลาง
1.50-2.49	ความยึดมั่นผูกพันขององค์การอยู่ในระดับต่ำ
1.00-1.49	ความยึดมั่นผูกพันขององค์การอยู่ในระดับต่ำมาก

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ตรวจสอบความเที่ยงตรง
ตามเนื้อหาและความเชื่อมั่นของเครื่องมือ มีขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

1.1 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมแก้ไขเบื้องต้น

1.2 นำรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน (รายชื่อในภาคผนวก) ประกอบด้วย อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและประเมินผลและบริหารการพยาบาลและการศึกษา จำนวน 3 ท่าน นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ประจำจังหวัดในพื้นที่ทุรกันดารที่มีเขตติดต่อกับประเทศกัมพูชา จำนวน 1 ท่าน และนักวิชาการด้านส่งเสริมพัฒนา สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด จำนวน 1 ท่าน เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอความเห็นชอบและติดต่อผู้ทรงคุณวุฒิด้วยตนเอง

1.3 นำเครื่องมือที่ผ่านการตรวจสอบเบื้องต้นแล้วส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน ตรวจสอบแก้ไขและเสนอแนะ เพื่อความครอบคลุมและความชัดเจนของเนื้อหา ตลอดจนความเหมาะสมของภาษาที่ใช้รวมถึงเกณฑ์การคิดคะแนน

1.4 นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยถือเกณฑ์ความเห็นชอบจากผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรงกัน 3 ใน 5 ซึ่งมีจำนวนข้อแก้ไขทั้งหมด 10 ข้อ เป็นการแก้ไขในภาษาที่ใช้เพื่อให้เกิดความชัดเจน

1.5 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบแก้ไขอีกครั้งก่อนนำไปทดลองใช้

2. การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทั้ง 3 ตอน ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับพยาบาลวิชาชีพที่มีลักษณะเหมือนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ที่โรงพยาบาลคลองหาดและโรงพยาบาลห้วยทับทัน โดยสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ทั้งฉบับ จำนวน 30 ชุด ผู้วิจัยหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือโดยนำข้อมูลที่ได้มาคำนวณค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นดังแสดงในตารางที่ 3 และหลังจากได้นำไปเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 219 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ความพึงพอใจในงาน และความยึดมั่นผูกพัน
ต่อการบริการรายด้านและโดยรวม

แบบสอบถาม	ค่าความเชื่อมั่น	
	ทดลองใช้ ($N = 30$)	ใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ($n = 219$)
แบบสอบถามพึงพอใจในงาน	.88	.89
ปัจจัยจิตใจ	.72	.82
ปัจจัยค่าเงิน	.89	.86
แบบสอบถามความยึดมั่นผูกพันต่อการบริการ	.84	.85

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษานี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลชุมชนในพื้นที่ทุรกันดารในจังหวัดที่มีเขตติดต่อกับประเทศกัมพูชา ระหว่างเดือนสิงหาคม-ตุลาคม 2546 โดยมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมดังต่อไปนี้ดังนี้

1. ผู้วิจัยส่งหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งออกโดยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพาถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลและหัวหน้ากลุ่มการพยาบาลโรงพยาบาลชุมชนในพื้นที่ทุรกันดารในจังหวัดที่มีเขตติดต่อกับประเทศกัมพูชาทั้ง 20 แห่ง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างชี้แจงวัตถุประสงค์ ขออนุญาตและขอความร่วมมือในการวิจัย
2. เมื่อได้รับอนุญาตให้เก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับหัวหน้ากลุ่มการพยาบาลด้วยตนเองและทางไปรษณีย์ ในการแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามจะได้รับการพิทักษ์สิทธิในการให้ข้อมูลตามความสมัครใจ ไม่ต้องระบุชื่อลงในแบบสอบถาม ข้อมูลที่ได้มาจะไม่มีผลใดๆ ต่อผู้ตอบแบบสอบถาม กำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามส่งคืนแบบสอบถามให้ผู้วิจัยด้วยตนเองโดยใส่ซองปิดผนึกที่จัดส่งไปให้ตามจำนวนแบบสอบถามภายใน 1-2 สัปดาห์ ผู้วิจัยขอรับคืนด้วยตนเอง 7 แห่ง และให้ส่งคืนทางไปรษณีย์ 13 แห่ง
3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลภายในเดือนสิงหาคม-ตุลาคม 2546 โดยแบบสอบถามทั้งหมดที่ส่งไปจำนวน 230 ชุด ซึ่งเกินร้อยละ 5 เพื่อทดแทนกรณีแบบสอบถามเสียหรือไม่สมบูรณ์ ได้รับกลับคืนมีความสมบูรณ์ทั้งฉบับ จำนวน 223 ฉบับ เป็นฉบับที่สมบูรณ์สามารถวิเคราะห์ได้จำนวน 219 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.22

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ภูมิลำเนา สถานภาพบุคคล และประสบการณ์ในการทำงาน โดยหาค่าความถี่และร้อยละ
2. วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจในงานและความยืดหยุ่นผูกพันต่อองค์การ โดยสถิติค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวม
3. วิเคราะห์ข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติถดถอยดังนี้

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของข้อมูลครบตามเกณฑ์ที่จะใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และสถิติการถดถอยพหุคูณ ดังนี้

3.1 ข้อมูลของตัวแปรทุกตัวต้องเป็นข้อมูลเชิงปริมาณและตัวแปรที่เป็นตัวแปรเชิงคุณภาพทำให้เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) ในการวิจัยนี้มีตัวแปรเชิงคุณภาพที่ต้องเปลี่ยนเป็นตัวแปรหุ่น 2 ตัว คือ สถานภาพบุคคล และภูมิลำเนา เนื่องจากสถานภาพบุคคลกลุ่มหม้าย หย่า และแยกกันอยู่ ไม่มี จึงเหลือเพียงกลุ่มโสดและสมรส กำหนดให้ 1 เป็นโสดและสมรส เป็น 0 และภูมิลำเนาในเขตอำเภอที่ตั้งโรงพยาบาลเป็น 1 นอกเขตที่ตั้งโรงพยาบาลเป็น 0

3.2 การทดสอบการกระจายของข้อมูลมีการกระจายแบบปกติ (Normality) ทดสอบการกระจายตัวแปรเชิงปริมาณและมีข้อมูลต่อเนื่อง มีการแจกแจงเป็นแบบปกติ โดยการวิเคราะห์ค่าสถิติ Kolmogorov Smirnov และ ค่า Fisher's Skewness Coefficient กราฟ (Histogram, Stem-and-Leaf, Boxplot) พบว่า ค่าสถิติ Kolmogorov Smirnov ของความพึงพอใจในงานและความยืดหยุ่นผูกพันต่อองค์การ มีค่า p-Value น้อยกว่า .200 และ .000 ตามลำดับ ซึ่งค่าที่มากกว่า .05 จึงจะเป็นไปตามสมมติฐาน กราฟ Boxplots พบว่ามี Outlier แต่เมื่อพิจารณา ค่า Fisher's Skewness Coefficient = 0.83, -1.47 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ระหว่าง ± 1.96 จึงสรุปได้ว่าข้อมูลมีการแจกแจงเป็นแบบปกติ (Munro, 2001, p. 44)

3.3 ขนาดกลุ่มตัวอย่างมากพอ (Sample Size) ที่ต้องการในการวิเคราะห์สมการถดถอยจึงต้องการจำนวนกลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 109 ราย หากใช้สูตร $104 + m$ (m = ตัวแปรอิสระ) หรือ 90 หากใช้สูตร $\geq 50 + 8m$ (ตัวแปรอิสระ) ซึ่งในที่นี้มีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 219 ราย มากพอที่จะทำการวิเคราะห์ (Tabachnick & Fidell, 2001)

3.4 ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรพยากรณ์ทุกตัว ต้องไม่มีความสัมพันธ์กันเองสูง (Multicollinearity) ทำการทดสอบโดยดูค่าสถิติทดสอบความสัมพันธ์พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์น้อยกว่า 0.8 (จุฬาลักษณ์ บารมี, 2546)

3.5 ความแปรปรวนของค่าความคลาดเคลื่อน

3.6 กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนมากพอในการวิเคราะห์สมการถดถอย สูตร $n \geq 50 + 8(m)$ m คือ ตัวแปรอิสระ (Tabachnick & Fidell, 2001) ก็ต้องการกลุ่มตัวอย่าง 90 คน ซึ่งในการวิจัยนี้มีกลุ่มตัวอย่าง 219 คน มากพอที่จะทำการวิเคราะห์

โดยสรุปแล้วข้อมูลเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และสมการถดถอย

4. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุ ประสบการณ์การทำงาน ภูมิสำเนา สถานภาพบุคคลและความพึงพอใจในงานกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กร โดยใช้การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และใช้เกณฑ์เทียบระดับความสัมพันธ์ของค่าสัมประสิทธิ์ (r) ดังนี้ (ประคอง กรรณสูตร, 2542)

ค่าระหว่าง 0.70 ถึง 0.90 มีความสัมพันธ์ในระดับสูง

ค่าระหว่าง 0.30 ถึง 0.69 มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

ค่าระหว่าง 0.00 ถึง 0.29 มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

5. วิเคราะห์ปัจจัยที่สามารถร่วมกันพยากรณ์โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบนำตัวแปรเข้าสมการพร้อม ๆ กัน (Standard Multiple Regression) และสร้างสมการพยากรณ์ระดับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรทั้งรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน

6. ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05